

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2692

гр. София, 28.09.2021 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-E в закрито заседание на двадесет и осми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иванка Иванова
Членове: Петър Люб. Сантиров
Яна Ем. Владимирова

като разгледа докладваното от Петър Люб. Сантиров Въззивно частно гражданско дело № 20211100509522 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 2 ГПК, вр. чл. 32а ПВ.

Образувано е по частна жалба на И.И.-нотариус, р-н на действие СРС, вписан по № 384 в НК на РБ срещу Определение № 481 от 01.04.2021 г., на съдия по вписванията при Районен съд - гр. София, с което е постановен отказ за вписване на декларация за отказ от вещно право на ползване върху недвижим имот, представен с молба с вх.рег.№ 19972/01.04.2021 г.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност на постановения отказ за вписване, поради противоречение с материалния и процесуалния закон. Сочи се, че декларацията за отказ от вещно право на ползване представлява нотариално действие по смисъл на чл. 570, ал. 2 ГПК, като съгласно разпоредбата на чл. 100 ЗС, вр. чл. 111 ЗС формата е писмена с нотариално заверен подпис. Поддържа се, че това нотариално действие не представлява такова по смисъла на чл. 12, ал. 1 КМЧП, вменяваща изключителна компетентност на българските съдилища и други органи, поради което тази заверка би могла да бъде извършена от всеки един нотариус – български или чуждестранен. Изтъква, че аргумент в тази насока е и разпоредбата на чл. 84 ЗННД, според която българските консулски длъжностни лица в чужбина могат да удостоверят съдържанието и подписите само на частни документи, съставени на български език, но които не подлежат на вписване. Ето защо заверка на подписа на подлежащи на вписване документи, съставени на български език, подписани от автора на изявлението, нямало пречка да се заверени от чуждестранен нотариус и подлежащи на вписване, когато подписът и длъжността на нотариуса са удостоверени с апостил № 040186 от 25.03.2021 г. Моли съдът да разпорежи обжалваното определение и постанови отказ.

Частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК от легитимирано лице – нотариуса, срещу подлежащ на обжалване акт на съдията по вписванията, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С молба с вх. рег.№ 19972/01.04.2021г. на Службата по вписвания, изхождаща от Нотариус И.И. с рег. № 384 по регистъра на Нотариалната камара на Република България, е поискано вписване на декларация за отказ от вещно право на ползване върху описания недвижим имот от А.И.Б.-Б. с ЕГН *****.

Представената към молбата декларация е на български език, изхожда от А.И.Б.-Б. с ЕГН *****, и е за отказ от вещно право на ползване върху недвижим имот находящ се в град София, подробно описан в декларацията, със заверка на подписа на А.И.Б.-Б. от 25.03.2021 г., извършена от Ф.Д.М., надлежно упълномощен нотариус в град Женева, Швейцария, като на същата е поставен апостил на 25.03.2021г. под № 040186, в превод на удостоверителната част на същата и на апостила на български език от преводаческа агенция. Представени са всички документи, описани в молбата за вписване, както и вносна бележка за платена държавна такса за вписване в размер 15.00лв. по сметка на Агенция по вписванията.

Съгласно разпоредбата на чл. 570, ал. 1 ГПК нотариалните актове за прехвърляне на собственост или за учредяване на вещно право върху недвижим имот и за удостоверяване право на собственост върху имот се издават от нотариуса, в чийто район се намира имотът. Цитираната процесуална разпоредба, определяща местната компетентност на нотариуса по местонахождението на имота, следва да се прилага стриктно, поради което и по арг. от чл. 570, ал. 2 ГПК всички нотариални действия, извън изрично посочените в цитираната разпоредба, могат да се извършват от всеки нотариус без оглед на връзката между района на неговото действие и нотариалното удостоверяване, включително и заверка на подпис върху декларация за отказ от вещно право на ползване.

Наред с гореизложеното следва да се отбележи, че нотариалната заверка на подпис върху декларация за отказ от вещно право на ползване не представлява дело за удостоверяване или прехвърляне на вещни права върху недвижим имот, което да се включва в обхвата на действие на чл. 12, ал. 1 КМЧП, вменяваща изключителна компетентност на българските съдилища и други органи.

От друга страна разпоредбата на чл. 84 ЗННД не предвижда възможност за българските дипломатически и консулски представители да заверяват подписа на подлежащи за вписване документи, доколкото същата подлежи на вписване, което е елемент от фактическия състав, за да породи отказа вещно правно действие.

Ето защо компетентни да заверяват подписите на български граждани върху такива документи са само нотариуси, включително и такива от чужда държавата, тъй като за заверка на подпис не се изисква местна компетентност, както се посочи по-горе. За да бъдат валидни същите в Република България и да могат да послужат пред българските институции, издадените от друга държава документи, предназначени за ползване в страната тези документи се изисква да бъдат преведени и удостоверени със заверка „апостил“, както е в конкретния случай, тъй като и Република България и Швейцария са подписали и ратифицирали Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове, съставена в Хага на 05.10.1961 г. /ратифицирана със закон от 25.05.2000 г., ДВ бр. 47/2000 г., в сила от 29.04.2001 г./.

По изложените съображения съдът намира частната жалба за основателна и като последица отказът на съдията по вписванията при СРС следва да се отмени с изпращане делото за вписване на отказа от вещно право на ползване.

В случая не е налице искане на жалбоподателя за присъждане на разноси, поради което съдът не следва присъжда такива.

Така мотивиран, Софийският градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 481 от 01.04.2021 г., на съдия по вписванията при Районен съд - гр. София, с което е постановен отказ за вписване на декларация за отказ от

вещно право на ползване върху недвижим имот, приложена към молба с вх.рег.№ 19972/01.04.2021 г.

ИЗПРАЩА делото на съдията по вписванията към Софийски районен съд за извършване на действие по молба с вх.рег.№ 19972/01.04.2021 г. и вписване на отказа от право на ползване на А.И.Б.-Б. с ЕГН ****.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____